

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/247/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314208426
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1314208426.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcov: 1/ J. M., bytom Š. Č.. XX, G. Z., 2/ P. M., bytom Š. Č.. XX, G. Z., oboch zastúpených: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná č. 31, Trnava, proti žalovanému: VODOHOSPODÁRSKA VÝSTAVBA, ŠTÁTNY PODNIK, so sídlom P.O.BOX 45, Karloveská č. 2, Bratislava, IČO: 00 156 752, zastúpenému: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, Bratislava, o odvrátenie hroziacej škody, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 16. decembra 2014, č.k. 11C/115/2014-152, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu; ktorou sa žalobcovia domáhali uloženia zákazu žalovanému uzavrieť s obcou G. Z. zmluvu o prevode majetku, podielu o veľkosti 305/12837 telesa komunikácie a verejného osvetlenia,

postaveného na pozemkoch registra "C", parcela číslo XXX/XX o výmere 3133 m², druh pozemku - ostatné plochy, parcela číslo XXX/ XXX, o výmere 127 m², druh pozemku - ostatné plochy, zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území X. F., a tiež povinnosti zdržať sa všetkých zásahov do telesa komunikácie a verejného osvetlenia postaveného na predmetných pozemkoch, a rovnako zdržať sa akéhokolvek scudzovania, zaťažovania alebo iného nakladania a zásahov do telesa komunikácie a verejného osvetlenia, postaveného na predmetných pozemkoch; a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vychádzal zo zistenia, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území X. F., S. G. Z., a to parcely registra "C" parc.č. XXX/XXX, ostatné plochy o výmere 207 m², parcely číslo XXX/XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 98 m² a rodinného domu súpisné číslo XXXX, postaveného na parcele č. XXX/XXX. Stavbu označeného rodinného domu pre žalobcov vykonal žalovaný na základe zmluvy o dielo č. XXXX/XXXX/XXXX/XX zo dňa 4. augusta 2004, ktorou sa zaviazal zrealizovať stavbu rodinného domu č. XX a jeho príslušenstva, vrátane prislúchajúceho oplotenia a domových prípojok, ktoré budú napojené na verejné inžinierske siete, zabezpečiť nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, vybudovať hlavné vetvy inžinierskych sietí, ktoré následne odovzdá do vlastníctva obce a majiteľom príslušných distribučných sietí. Poukázal na skutočnosť, že zmluvné strany túto zmluvu o dielo zmenili uzavretím dodatku č. 1 zo dňa 11.1.2005, ktorého predmetom bola zmena niektorých ustanovení zmluvy, medzi iným aj bodu číslo 3. 1 písm. b/ a c/ zmluvy, a to tak, že predmetom zmluvy je zabezpečiť na príslušnom stavebnom úrade zmenu stavebníka a vybudovať hlavné vetvy inžinierskych sietí, ktoré následne odovzdá do vlastníctva obce a prevádzkovateľom

príslušných distribučných sietí, pričom podiel 305/12.837 predstavuje podiel zhotoviteľom odpredávanej výmery pozemku objednávateľovi v celkovej výmere odpredávaných pozemkov v rámci obytnej zóny. Dodatkom sa zmenili aj termíny plnenia a cena za dielo, osobitné ustanovenia zmluvy sa dopĺňali bodom 9.5, v zmysle ktorého žalobcovia súhlasili s tým, že po vybudovaní inžinierskych sietí a komunikácií definovaných v bode 3. 1 písm. c) tejto zmluvy vrátane podielu na pozemku, na ktorom sú inžinierske siete a komunikácie vybudované, ich žalovaný bezodplatne prevedie do vlastníctva obce a prevádzkovateľom príslušnej distribučných sietí za podmienok stanovených týmito prevádzkovateľmi. Zmluvy o prevode mal žalovaný uzatvoriť v mene žalobcov, na čo ho žalobcovia týmito ustanovením zmluvy splnomocnili. Napokon mal preukázať, že kúpnu zmluvou č. XXXX/XXXX/XXXX/XX zo dňa 11.1.2005 žalobcovia od žalovaného nadobudli pozemok parcela č. XXX/XXX vo výmere 305 m², zapísaný na liste vlastníctva XXXX, na ktorom sa nachádzala rozostavaná stavba rodinného domu a domové prípojky inžinierskych sietí. Dňa 21. februára 2012 žalobcovia zaslali žalovanému list, v ktorom odvolali súhlas udelený v článku VIII. bod 8. 1 zmluvy o dielo a udelené plnomocenstvo. Na základe takto ustáleného skutkového stavu veci spor posúdil podľa ust. § 123, § 126 ods. 1, § 415 a § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a dospel k záveru, že podanej žalobe nie je možné vyhovieť. V nadväznosti na tvrdenia žalobcov, od ktorých odvodzovali dôvodnosť podanej žaloby, poukázal na to, že zásada prevencie, upravená v citovaných ustanoveniach § 415 a § 417

Občianskeho zákonníka súvisí s právnou úpravou zodpovednosti za škodu, ako aj s úpravou povinnosti vydania bezdôvodného obohatenia. Subjekt, ktorému hrozí škoda, je povinný zakročiť k jej odvráteniu spôsobom primeraným konkrétnemu ohrozeniu. V prípade vážneho ohrozenia má právo domáhať sa v konaní pred súdom uloženia vhodných a primeraných opatrení k odvráteniu hroziacej škody. Vhodnosť a primeranosť opatrením vždy závisí na okolnostiach konkrétneho prípadu, môže spočívať v zdržaní sa určitého konania, alebo naopak v uložení povinnosti konať. Ohrozený sa však nemôže podľa tohto ustanovenia domáhať ochrany proti činnosti, ktorá je oprávnená, prípadne povolená, neznamená to však, že by sa ohrozený nemohol domáhať náhrady škody, ktorá by z takéhoto konania vznikla, ak budú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu. Podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Ustanovenie § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka poskytuje ochranu len proti hroziacej škode, zatiaľ čo ustanovenie o ochrane vlastníckeho práva poskytuje vlastníčkovi ochranu pred akýmkoľvek zásahom (R 65/1972).

V prejednávanej prípadnej veci však dospel k záveru, že žalobcovia nie sú vážne ohrození na majetku, a nie sú preto splnené podmienky na to, aby súd uložil žalovanému akúkoľvek povinnosť za účelom odvrátenia hroziacej škody, keďže žalobcovia nepreukázali, že by im zo strany žalovaného hrozilo vážne ohrozenie. To malo totiž spočívať v hrozbe vzniku značnej majetkovej škody vo výške 5.285,70 eur, ktorá by im vznikla v dôsledku bezodplatnému prevodu cestnej komunikácie, ktorej sú podielovými spoluvlastníkmi a za ktorej zhotovenie riadne zaplatili, na obec G. Z., keď v prípade tohto prevodu by stratili vlastníctvo k uvedenej nehnuteľnosti a prinavrátenia do predošlého stavu by už nebolo možné, avšak v spore bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobcovia uzatvorili zmluvu, ktorej súčasťou bol aj ich jednoznačný súhlas s bezodplatným prevodom komunikácie na obec. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žaloba by bola nedôvodná i v prípade, ak by spor posudzoval podľa ustanovení o ochrane vlastníckeho práva, nakoľko z právoplatného rozhodnutia obce G. Z. zo dňa 29.12.2005 vyplýva, že stavebný úrad povolil užívanie stavby (komunikácia) postavenej na parc.č. XXX/XX (výmera 3.133 m²) - obslužnej komunikácie C3MO 8/40 a ukľudnenej komunikácie D1, a predmetné teleso komunikácie je miestnou (a nie účelovou) komunikáciou, ktorá v zmysle zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách môže byť len vo vlastníctve obce. Zdôraznil, že z obsahu zmluvy o dielo uzavretej medzi stranami sporu vyplýva, že žalobcovia si boli vedomí a bez výhrad súhlasili s tým, že predmetná komunikácia sa stane vlastníctvom obce, pričom žiadnymi listinnými dôkazmi nebolo v konaní preukázané, že by sa žalobcovia stali vlastníckymi komunikácie, nachádzajúcej sa na parc.č. XXX/XX C. J.Č. XXX/XXX, v dôsledku ktorej prevodu do vlastníctva obce im má hroziť vznik značnej škody, a zo zmluvy o dielo nevyplýva ani to, že by sa nimi podľa dohody so žalovaným mali stať. Nakoľko teda z predmetnej zmluvy o dielo, v znení jej dodatku č. 1, vyplýva jednoznačná povinnosť žalovaného previesť do vlastníctva obce a prevádzkovateľov distribučných sietí vybudovanú inžiniersku sieť a komunikácie, a zo zmluvy nevyplýva; ako to tvrdili žalobcovia; že cestnú komunikáciu mali nadobudnúť do ich vlastníctva, a to napriek tomu, že za jej vybudovanie

zaplatili, neboli splnené predpoklady na vyhovieť podanej žalobe. Napokon, v súvislosti s argumentáciou žalobcov, že písomne odvolali plnomocenstvo udelené žalovanému na prevod

predmetnej komunikácie do vlastníctva obce, poukázal na to, že v danom prípade je potrebné prihliadať na kontext celej zmluvy, ktorej je udelené splnomocnenie súčasťou a preto ho nebolo možné nemožno jednostranne odvolať. Ani jeho účinné odvolanie by však nemohlo mať vplyv na výsledok tohto sporu, nakoľko žalobcovia v článku IX bod 9.5 písm. a/ zmluvy o dielo v znení dodatku súhlasili, že po vybudovaní inžinierskych sietí a komunikácií ich zhotoviteľ bezplatne prevedie do vlastníctva obce. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 7 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia 1/ a 2/, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny a vyhovenia podanej žalobe v celom rozsahu dôvodiac tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázali na skutočnosť, že na základe zmluvy o dielo sa okrem rodinného domu a pozemku, na ktorom je postavený, sa stali tiež spoluvlastníkmi súvisiacich inžinierskych sietí a komunikácie, pričom od doručenia odvolania plnomocenstva nemá žalovaný právo s ich spoluvlastníckym podielom k sieťam a komunikácii v ich mene nakladať, a teda v dôsledku konania žalovaného im hrozí vznik škody, za ktorú považujú najmä samotný zásah do ich ústavou chráneného vlastníckeho práva, ako aj skutočnosť, že za spoluvlastnícky podiel na inžinierskych sieťach a komunikácii zaplatili žalovanému riadne a včas peňažnú sumu vo výške 159.237,- Sk. V tejto súvislosti súdu prvej inštancie vytkli, že podanú žalobu zamietol napriek tomu, že uvedené skutočnosti v konaní riadne preukázali predloženými listinnými dôkazmi, pričom závery súdu pokladajú za zjavne nesprávne, a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za nedostatočné, keď sa súd prvej inštancie v jeho odôvodnení riadne nevysporiadal so všetkými listinnými dôkazmi, ani s ďalšími skutočnosťami, ktoré vyšli najavo z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí svedka a žalobcu 1/. V tejto súvislosti namietali, že súd prvej inštancie žiadnymi skutočnosťami bližšie neodôvodnil skutkový záver, že listinnými dôkazmi nebolo v konaní preukázané, že by sa stali vlastníkami predmetnej komunikácie, ani že by mali v úmysle uzatvoriť takú zmluvu, na základe ktorej by cestná komunikácia prešla do ich vlastníctva, a to napriek tomu, že vlastnícke právo na nich ako na kupujúcich prešlo, čo vyplýva z vykonaných dôkazov, najmä z výpovedí žalobcu 1/, svedka, no tiež z obsahu zmluvy o dielo v znení jej dodatku č. 1, z ktorej formulácie v bode 5.1.1. písm. b/ v spojení s bodom 5.2.1 článku V. Dodatku, v ktorom bola výslovne uvedená kúpna cena za spoluvlastnícky podiel k predmetným inžinierskym sieťam a komunikáciám, je zrejmé, že dielom zmluvné strany mysleli okrem zrealizovania stavby aj vybudovanie hlavných vetví inžinierskych sietí, a komunikácii. Poukázali tiež na to, že Zmluva o dielo a Dodatok boli uzavreté medzi žalovaným a nimi ako spotrebiteľmi, a v zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu zmluvy platí výklad, ktorý je pre nich ako

spotrebiteľov priaznivejší, teda, že k prevodu spoluvlastníckeho práva došlo. Zdôraznili, že ako kupujúci nemali dôvod pochybovať, že nadobúdajú aj vlastnícke právo k inžinierskym sieťam a komunikáciám, o čom boli výslovne ubezpečovaní zo strany zástupcov žalovaného, a preto súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nesprávne uviedol, že na nich neprešlo vlastnícke právo k inžinierskym sieťam a komunikáciám. Nestotožnili sa ani so záverom prvoinštančného súdu, že nie sú vážne ohrození na majetku, a preto nie sú splnené podmienky na to, aby súd žalovanému uložil akúkoľvek povinnosť za účelom odvráteniu hroziacej škody, nakoľko ustanovenie § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka slúži na poskytnutie preventívnej ochrany a pre jeho aplikáciu nie je podmienkou, aby vznik škody hrozil bezprostredne, resp. aby ku škode už došlo, a nie je ani potrebné, aby hrozilo nebezpečenstvo bezprostredného vzniku škody, keď postačí, ak ide zatiaľ len o vážne ohrozenie, v dôsledku ktorého vznikne v budúcnosti škoda. V danej veci pritom žalovaný zamýšľa konať tak, že v dôsledku jeho konania im vznikne škoda, nakoľko preukázateľne a bez právneho dôvodu pristúpil k rokovaniu o uzavretí zmluvy o prevode majetku na obec, a to bez akejkoľvek ingerencie súčasných vlastníkov nehnuteľností na ulici Š.F., a preto sú všetky podmienky aplikácie ustanovenia § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka splnené. Za teleso komunikácie a verejné osvetlenie totiž zaplatili čiastku vo výške 5 285,70 eur, prevodom majetku v ich vlastníctve na obec sa dostanú do pozície obdobnej vyvlastnenému subjektu, ktorý bez akejkoľvek náhrady stratí svoje výlučné vlastnícke právo k majetku, a to bez akejkoľvek možnosti prinavrátania predchádzajúceho právneho stavu, a následne, nakoľko obec G. Z. presadzuje záujem sprejzdniť ulicu Š., by prevodom majetku na obec súčasne došlo k vážnemu ohrozeniu bezpečnosti cestnej premávky na ulici Š., keďže na ulici Š. sa nenachádzajú žiadne súvislé chodníky pre pešiu chôdzu, a preto by sprejzdnenie ulice Š. malo bez akýchkoľvek pochybností za následok ohrozenie života a zdravia maloletých detí navštevujúcich

základnú školu nachádzajúcu sa na tejto ulici, ako i tretích osôb. Za nesprávny označili aj záver súdu prvej inštancie, že udelené plnomocenstvo neboli oprávnení odvolať, nakoľko tento záver je v rozpore s ustanovením § 33b ods. 1 písm. b/ Občianskeho zákonníka, a je výlučne na ich uvážení, ako budú nakladať so svojím majetkom vo vlastnom mene. Záverom zdôraznili, že na preukázanie svojich tvrdení predložili súdu všetky listinné dôkazy, navrhli a zabezpečili výpovede svedkov, predložili súdu niekoľko vyjadrení vo veci samej, predostreli právne posúdenie a v predmetnej veci uniesli dôkazné bremeno, keď preukázali tvrdené skutočnosti a dostatočne odôvodnili uplatnený nárok, a preto, keď žalovaný aj v súčasnosti podniká kroky smerujúce k odovzdaniu nehnuteľností, hrozí bezprostredný a vážny zásah do ich práv, ktorým súd svojím rozhodnutím neposkytol právnu ochranu.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcov žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že predmetom Zmluvy o dielo v danej veci bol jeho záväzok ako zhotoviteľa zrealizovať stavbu rodinného domu stavebné č. XX a jeho príslušenstva vrátane

prislúchajúceho oplotenia a domových prípojok, zabezpečiť nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti a vybudovať hlavné vetvy inžinierskych sietí (cestné komunikácie, verejné komunikácie, rozvody vody, plynu, elektriny vrátane trafostanice, telekomunikácie, káblovej TV, verejné osvetlenie, splašková kanalizácia), ktoré mal následne odovzdať do vlastníctva obce a majiteľom príslušných distribučných sietí. Podpísaním Dodatku sa zmenil predmet Zmluvy o dielo tak, že bol zaviazaný zrealizovať dielo vrátane jeho oplotenia a domových prípojok, zabezpečiť na príslušnom stavebnom úrade zmenu stavebníka na predmet Zmluvy o dielo definovaný v článku III. bode 3.1 písm. a/ Zmluvy o dielo na žalobcov za účelom zápisu vlastníckych práv rozostavanej stavby do príslušnej Správy katastra a vybudovať hlavné vetvy inžinierskych sietí v prislúchajúcom podiele 305/12837 vzhľadom k celku (cestné komunikácie, verejné komunikácie, rozvody vody, plynu, elektriny vrátane trafostanice, telekomunikácie, káblovej TV, verejné osvetlenie, splašková kanalizácia), ktoré mal následne odovzdať do vlastníctva obce a majiteľom príslušných distribučných sietí. Cena, ktorou sa mali žalobcovia podieľať v prislúchajúcom podiele 305/12837 vzhľadom k celku na vybudovaní hlavných vetiev inžinierskych sietí, bola určená v článku V. bode 5.1.1 písm. b/ Dodatku. Zdôraznil, že zo Zmluvy o dielo uzavretej so žalobcami vyplýva jeho záväzok zrealizovať dielo a odovzdať ho do 30. 9. 2005 žalobcom, ktorí sa po uzavretí kúpnej zmluvy a zabezpečení zmeny stavebníka a ich zápise do katastra nehnuteľností stanú vlastníkami diela. Zároveň zo Zmluvy o dielo jednoznačne vyplýva jeho záväzok vybudovať hlavné vetvy inžinierskych sietí v prislúchajúcom podiele 305/12837 vzhľadom k celku a následne ich odovzdať do vlastníctva obce a majiteľom príslušných distribučných sietí. Zo zmluvy ani zo žiadneho zákona však nevyplyva, že by sa žalobcovia vybudovaním hlavných vetví inžinierskych sietí mali stať ich vlastníkami v prislúchajúcom podiele 305/12837 vzhľadom k celku, alebo že by bolo jeho povinnosťou previesť na žalobcov vybudované hlavné vetvy inžinierskych sietí. Ustanovenie Zmluvy o dielo o prevode hlavných vetiev inžinierskych sietí po ich vybudovaní do vlastníctva obce a majiteľov príslušných distribučných sietí je koncipované ako jeho povinnosť, pričom však povinnosť prevodu prislúchajúceho podielu na hlavných vetvách inžinierskych sietí na žalobcov zmluva o dielo nestanovuje, a preto je zjavné, že tieto mali byť prevedené na obec a majiteľov príslušných distribučných sietí. Cena, ktorú žalobcovia zaplatili za podiel na hlavných vetvách inžinierskych sietí, potom predstavuje ich finančný podiel, ktorým sa podieľali na ich vybudovaní, avšak bez nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu. Poukázal na zásadu, že nikto nemôže na iného previesť viac práv ako má on sám, a zdôraznil, že nakoľko vlastníkom telesa komunikácie nachádzajúceho sa na Š. N. Y. G. Z. je v zmysle zákona č. 135/1991 Zb. obec G. Z., nemohol na žalobcov previesť podiel na telese komunikácie. Nestotožnil sa ani s námietkou žalobcov, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže prvoinštančný súd správne vec posúdil podľa § 415 a nasl. Občianskeho zákonníka, a dospel k správnejmu záveru, že žalobcovia v konaní neuniesli dôkazné bremeno, keďže nijakým spôsobom nepreukázali, že by im jeho konaním vznikla značná škoda na majetku a nebolo ani vyčíslené, aká škoda, za ktorú by bol vo vzťahu k žalobcom zodpovedný, im na majetku hrozí. Voči žalobcom totiž

neporušil žiadnu jemu uloženú zmluvnú ani zákonnú povinnosť, a preto žalobcom nemôže hroziť ani žiadna škoda, ktorej vzniku by bolo možné predísť vyhovením podanej žalobe. V nadväznosti na argumentáciu žalobcov v odvolaní, týkajúcu sa odvolania plnomocenstva, sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že ustanovenie článku IX. bod 9.5 Zmluvy o dielo nie je možné považovať za udelenie plnej moci, nakoľko článok IX. bod 9.5 Zmluvy o dielo ustanovuje vzájomne dohodnutý postup, akým sa zmluvné strany majú riadiť, a nie udelenie plnej moci. Z uvedeného dôvodu

teda zo strany žalobcov nemohlo dôjsť k odvolaniu plnomocenstva v zmysle ust. § 33b ods. 1 písm. b/ Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného, keď žalobcovia sa vybudovaním hlavných vetví inžinierskych sietí nestali ich vlastníkami v prislúchajúcom podiele 305/12837 vzhľadom k celku a zo Zmluvy o dielo nevyplýva ani jeho povinnosť na žalobcov tento spoluvlastnícky podiel previesť, pričom vlastníkom telesa komunikácie nachádzajúceho sa na Š. N. Y. G. Z. je od počiatku obec G. Z., ktorá vykonáva i jeho správu, a žalobcovia v spore nepreukázali, že by im vznikla alebo hrozila značná škoda na majetku, konštatoval, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď podanú žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

4. Odvolací súd prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

5. V posudzovanej veci vykonal súd prvej inštancie všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby súd žalovanému zakázal uzavrieť s obcou G. Z. zmluvu o prevode majetku, podielu o veľkosti 305/12837 telesa komunikácie a verejného osvetlenia, postaveného na pozemkoch registra "C", parcela číslo XXX/XX o výmere 3133 m², druh pozemku - ostatné plochy, parcela číslo XXX/ XXX, o výmere 127 m², druh pozemku - ostatné plochy, zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území X. F., a tiež povinnosti zdržať sa všetkých zásahov do telesa komunikácie a verejného osvetlenia postaveného na predmetných pozemkoch, a rovnako zdržať sa akéhokoľvek scudzovania, zaťažovania alebo iného nakladania a zásahov do telesa komunikácie a verejného osvetlenia postaveného na predmetných pozemkoch. Vychádzal zo správnych skutkových záverov, na ktorých základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli splnené zákonné podmienky pre vyhovie podanej žalobe, a to predovšetkým z dôvodu, že žalobcovia sa nestali spoluvlastníkmi telesa komunikácie a verejného osvetlenia, postaveného na predmetných pozemkoch, pričom na vec aplikoval zodpovedajúce zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zák. č. 135/1961 Zb., a svoje dôvody, pre ktoré žalobe nevyhoveli, aj dostatočne odôvodnil, keď sa dôsledne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci. Obsah odvolania žalobcov nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska nimi uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie; a postupom súdu prvej inštancie nedošlo ani k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý súdny proces.

6. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď pre účely posúdenia dôvodnosti podanej žaloby svoju pozornosť zamerlal predovšetkým na zodpovedanie otázky, či z uzavretej zmluvy o dielo vyplýva, že by sa žalobcovia stali podielovými spoluvlastníkmi predmetnej komunikácie a verejného osvetlenia. Správny je rovnako jeho záver, že z obsahu predmetnej zmluvy o dielo, v znení jej dodatku č. 1, vyplýva len to, že žalobcovia sa na vybudovaní miestnej komunikácie v danej lokalite budú podieľať finančnými prostriedkami vo výške (5.285,70 eur), určenej podľa pomeru výmery pozemku, na ktorom je postavený ich rodinný dom, k výmerám pozemkov ostatných vlastníkov rodinných domov na danej ulici, avšak už nie skutočnosť, že žalobcovia komunikáciu, alebo verejné osvetlenie, nadobúdajú, prípadne v budúcnosti majú nadobudnúť, do ich vlastníctva, resp. spoluvlastníctva. Uvedené celkom nepochybne vyplýva zo skutočnosti, že z viacerých ustanovení predmetnej Zmluvy o dielo je zrejmé, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že komunikácia bude po vybudovaní prevedená do vlastníctva obce, s čím žalobcovia opakovane vyslovili súhlas. Nedôvodná je v tomto smere námietka žalobcov v podanom odvolaní, že ich spoluvlastníctvo k predmetnej komunikácii vyplýva priamo z obsahu Zmluvy o dielo, keď žiadny prejav vôle žalovaného, ktorý by smeroval k prevodu spoluvlastníctva komunikácie na žalobcov, ani k uzavretiu dohody o jej prevode na žalobcov v budúcnosti, táto zmluva o dielo neobsahuje. Správne tiež prvoinštančný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že prevod miestnej komunikácie do spoluvlastníctva žalobcov v tomto prípade ani objektívne nie je možný, keď v zmysle zákona č. 135/1991 Zb. môže byť miestna komunikácia iba vo vlastníctve obce, ktorá vykonáva aj jej správu.

7. V nadväznosti na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcom, ktorí nie sú vlastníkami, resp. spoluvlastníkmi, miestnej komunikácie ani verejného osvetlenia, nemôže v dôsledku ich prevodu do vlastníctva obce, resp. prevádzkovateľov sietí, hroziť vznik akejkoľvek škody, a preto, keď ohrozený sa nemôže domáhať ochrany proti činnosti, ktorá je oprávnená, prípadne povolená, neboli splnené predpoklady na vyhovie podanej žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali poskytnutia primeranej ochrany podľa ustanovení § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka.

8. Nedôvodne žalobcovia v podanom odvolaní namietajú, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne nevysporiadal so všetkými listinnými dôkazmi ani s ďalšími skutočnosťami, ktoré vyšli najavo z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí svedka a žalobcu 1/

príčom žiadnymi skutočnosťami bližšie neodôvodnil skutkový záver, že listinnými dôkazmi nebolo v konaní preukázané, že by sa stali vlastníckmi predmetnej komunikácie. V odôvodnení svojho rozsudku totiž prvoinštančný súd celkom zrozumiteľne a konzistentne vysvetlil úvahy, ktoré ho viedli k jeho záverom, pričom je nepochybné, že pokiaľ z písomne uzavretej zmluvy o dielo skutočnosti tvrdené žalobcami nevyplývajú, nie je možné ich doplniť výpoveďami strán sporu, ani svedkov, ktoré nemôžu vyvolať hmotnoprávne následky spočívajúce v zmene, či doplnení obsahu písomnej zmluvy o dielo tak, ako si to želajú žalobcovia. Z hľadiska preukázania obsahu písomne uzavretej Zmluvy o dielo, ktorá celkom nepochybné neobsahuje prejav vôle žalovaného smerujúci k prevodu komunikácie na žalobcov, sú tak výpovede strán sporu i svedkov, z ktorých by vyplýval opak, bez právneho významu.

9. Pokiaľ sa žalobcovia v odvolaní nestotožnili so záverom prvoinštančného súdu, že neboli oprávnení odvolať plnomocenstvo udelené žalovanému na prevod komunikácie do vlastníctva obce, odvolací súd; bez zreteľa na skutočnosť, že táto okolnosť je v danej veci bez právneho významu; uvádza, že ich námietka nie je dôvodná. Správne totiž súd prvej inštancie poukázal na to, že v danom prípade v skutočnosti nejde o samostatné plnomocenstvo udelené na vykonanie právneho úkonu prevodu komunikácie z vlastníctva žalobcov do vlastníctva obce.

10. Napokon, neopodstatnená je i argumentácia žalobcov v odvolaní, že v dôsledku zamýšľaného konania žalovaného im vznikne škoda, keď za teleso komunikácie a verejné osvetlenie zaplatili čiastku vo výške 5.285,70 eur, a prevodom majetku v ich vlastníctve na obec sa dostanú do pozície obdobnej vyvlastnenému subjektu, ktorý bez akejkoľvek náhrady stratí svoje výlučné vlastnícke právo k majetku, a to bez akejkoľvek možnosti prinavrátania predchádzajúceho právneho stavu. Žalobcovia sa totiž; ako už bolo uvedené; nestali spoluvlastníkmi komunikácie ani verejného osvetlenia a nesvedčí im žiadny právny titul, na základe ktorého by sa nimi mohli stať v budúcnosti, teda je nepochybné, že v dôsledku konania žalovaného k vzniku žiadnej ujmy na ich majetku objektívne dôjsť nemôže.

11. Súdu prvej inštancie teda nemožno vytýkať žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení otázky vlastníctva žalobcov ku komunikácii a objektom verejného osvetlenia, a v nadväznosti na to ani pri posúdení otázky splnenia predpokladov pre vyhovie podanej žalobe, ktorou sa žalobcovia s poukazom na ust. § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka domáhali uloženia primeraného opatrenia na odvrátenie hrozacej škody, pričom ani vo svojom odvolaní žalobcovia neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom, keďže v rámci predmetného konania sa vypořádaval so všetkými relevantnými skutočnosťami a po náležitej úvahe vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou.

12. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 CSP).

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o ich náhrade rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je

prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).